

Woensdag 27-10-1993

Kapel bij Mariabeeld dankzij Volendamse.

Volendam – Ze zegt zelf niet te weten hoe ze het precies voor elkaar heeft gekregen. Maar het levensgrote Mariabeeld in het Volendamse Boelenspark krijgt een kapelletje. Dankzij de Volendamse *HILLE KOK* - zijn bouwvakkers nu aan het werk - om de fundering te leggen. Het Mariabeeld zelf is tijdelijk verhuisd naar de restaurateur, om over ruim een maand geheel opgeknapt in het “tuintje van vrede” terug te keren.

Het ontwerp van de Kapel, vier ronde zuilen met een bol dak, is door Hille Kok op papier gezet. Maar eigenlijk komt het van Maria zelf, zo zegt de 52-jarige Volendamse. Ze weet dat niemand het begrijpt en legt het geduldig elke keer weer uit: Negen jaar geleden werd Hille Kok tijdens een vakantie reisje naar Lourdes “door de Heer gegrepen”, zoals ze het zelf uitdrukt. En sindsdien krijgt ze geregeld opdrachten van boven. **“Het is alsof er een chip in mijn hoofd zit. Mijn opdracht is Maria en de Heer onder de mensen te brengen. Ik ben niet gek en ik ben niet helderziende. Ik heb alleen de taak om die boodschap te verkondigen.”** Ze bestookte Volendam onder meer via het dorpsblad met gedichten en boodschappen die haar 's nachts door Maria werden gedictieerd en deelde huis – aan – huis rozenkransen rond.

Gek geworden

“Natuurlijk werd ik het mikpunt van spot. Men denkt dat je gek bent geworden. Ik wist ook niet wat me overkwam. Maar de meeste mensen zijn er inmiddels wel aan gewend. En men ziet ook dat alles gebeurt, zoals nu met die Kapel. En dan spotten ze er niet meer mee.” Met het visioen dat Maria in het Boelenspark een Kapel wilde hebben, liep de Volendamse al langer rond. **“Maar ik deed er niks mee. Tot ik de boodschap doorkreeg dat ik een bepaalde persoon moest informeren. Iemand met connecties in de bouwwereld. Ja, GOD zet mensen in en Hij weet heus wel wie hij moest hebben om dit voor elkaar te krijgen. Nee, ik heb niet tegen hem gezegd dat hij ‘uitverkoren’ was.”**

Tekeningen

“Ik heb hem alleen een keer ingefluisterd: “Maria wil een Kapelletje”. Een tijdje later kwam er een architect langs met tekeningen. Heel lief bedoeld, maar ik wist dat Maria wat anders wilde en heb dat op papier gezet. Zó moest het worden en niet anders. En zo wordt het nu ook. Als alles klaar is komt er een mooi sierhek om heen en is het een ‘tuintje van vrede’ voor iedereen die moeilijkheden heeft of rust zoekt.” De vraag wie het bouwwerk betaalt blijft onbeantwoord. **“Ik weet het niet. Ik niet in elk geval,”** zegt Hille Kok. Het doet er voor haar ook niet toe. **“Op het moment dat de wens van Maria in vervulling gaat, zit mijn taak erop. En dan hou ik me er verder ook niet meer mee bezig.”**